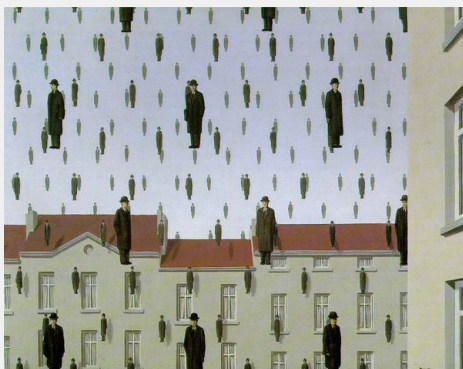

Η “κουλτούρα” και οι μπάτσοι

Γράφει ο Οδυσσέας Ταμβάκης

Διαβάζοντας το [καλό κείμενο του Θ. Μεγαλοικονόμου](#) για το αδύνατο της «καλής αστυνομίας», εστίασα σε ένα σημείο:

“Με ετοιμότητα για τον άμεσο έλεγχο, συνοδευόμενο από χυδαία, απαξιωτική και απανθρωποποιητική συμπεριφορά, όποιου απλώς περνάει στο δρόμο και έχει το προφίλ του μετανάστη, του νεολαίου με μακριά μαλλιά, γένια, ντύσιμο (ως, δύναμει, αναρχικού, ακροαριστερού κλπ). Είναι αυτή η κουλτούρα, η πολιτική τοποθέτηση των πιο πολλών του σώματος, η εκπαίδευση που τους γίνεται, η λειτουργία τους σε μian εξουσιαστική και κατασταλτική σχέση με τους «από κάτω», ο ρατσισμός και η αφήφηση των δικαιωμάτων και της ανθρωπίνης υπόστασης του «άλλου», που «έρχονται να δέσουν» μεταξύ τους με τρόπο που κάνει την δολοφονία εν ψυχρώ μια «κανονικότητα του επαγγέλματος».”

Νομίζω ότι η “κουλτούρα” και “η πολιτική τοποθέτηση” των μπάτσων έχει σχέση με αυτό που έλεγε ο Μαρξ:

“Η κυρίαρχη ιδεολογία της κοινωνίας, είναι η ιδεολογία της άρχουσας τάξης”.

Ο μεγαλύτερος αριθμός των ένστολων, σαν ο σκληρός πυρήνας των ένοπλων μισθοφόρων της αστικής τάξης, έχει συνειδητά ενστερνιστεί την εικόνα που έχει η αστική τάξη για τον εργαζόμενο και άνεργο “όχλο” και βέβαια την κουλτούρα της και τον πολιτισμό της. Η βαθιά αστική αντίληψη για την κουλτούρα και τον πολιτισμό είναι η απάντηση στο ερώτημα: Τι δημιούργησε τον υλικό και πνευματικό πολιτισμό ανά τους αιώνες αλλά και σήμερα; Μα φυσικά η άρχουσα τάξη κάθε εποχής.

Αυτή είναι η πολιτιστική κουλτούρα κάθε ένστολου, δικαστή, πολιτικού, αστού, ή και κάθε ξιπασμένου λαϊκού. Πιστεύουν ότι η επικράτηση των “ξυπόλητων” και της “γης των κολασμένων” θα καταστρέψει τον πολιτισμό και την λαμπερή του ευταξία που η ατομική ιδιοκτησία έχει δημιουργήσει (με την δουλειά των ξυπόλητων) και με πρωτοβουλία της.

Αυτή είναι η κουλτούρα των μπάτσων όπου γης. Γι’ αυτό μισούν τους Τσιγγάνους, τους μετανάστες, τους διαδηλωτές, τους κομμουνιστές, τους αναρχικούς, τους “άλλους”, και πάει λέγοντας.

Το πρόβλημά τους δεν είναι αυτό καθαυτό οι μετανάστες, τα μακριά μαλλιά, τα γένια, το ντύσιμο και οι «άλλοι». Αυτό που φοβούνται είναι η προλεταριακή εξουσία, οι κάτω να έρθουν πάνω .

Ο **Γ. Θεοτοκάς** γράφει για την αντικομμουνιστική συγκέντρωση της 15ης Οκτωβρίου 1944 στην Αθήνα, μια μέρα μετά από τη διαδήλωση του ΕΑΜ:

“Σήμερα αποκρίθηκε η αστική τάξη. Ο φόβος και το πείσμα των αντικομμουνιστικών

στοιχείων θαυματουργήσαν και κατάφεραν να οργανώσουν σε μια νύχτα μια μεγάλη διαδήλωση όλων των εθνικιστικών οργανώσεων, που δεν είχε βέβαια τον όγκο της χθεσινής διαδήλωσης, ήταν όμως και αυτή εξαιρετικά επιβλητική. Πρόκειται βέβαια για το κοινό του κέντρου της πόλης που είναι κατά πλειοψηφία αστικό. (...) **Πραγματικά η σημερινή διαδήλωση ήταν πολύ αισθητά πιο καλοντυμένη και ευπαρουσίαστη από τη χθεσινή και περιείχε αρκετές κομψές γυναίκες.**

Είναι η πρώτη φορά αυτές τις μέρες που ένιωσα στην Ελλάδα τόσο έντονα, τόσο ξεκάθαρα κι απόλυτα τον κοινωνικό διχασμό, την ατμόσφαιρα του ταξικού πολέμου”

Αυτούς υπερασπίζονται και σήμερα οι δυνάμεις ασφαλείας όπως τότε τα τάγματα ασφαλείας. Είναι οι στρατιώτες και οι αξιωματικοί του κεφαλαιοκρατικού στρατοπέδου.

Και βέβαια συμφωνώ με τον Θόδωρο Μεγαλοοικονόμου, ότι γι’ αυτό δεν μπορεί να υπάρξει “καλύτερη αστυνομία”. Η κρατική τρομοκρατία αυξάνεται ή χαλαρώνει σε σχέση με το επίπεδο της έντασης της πάλης των τάξεων.